

ga hinc dixit deo matre, et pice.
Dices adhuc: istud in Barbara, et ce-
larent, aut Cestare hinc dixisse pice, quem iur.
in istet sibi proximorum affior, 2us, et 3us arabic nega
tius, q^{uod} p^{ro} dicit matr, et sic, ad formam ita dix-
it. agnus 12us istud in inservient unam speciem,
et scilicet in cestare aliam. Si vero dixisse fuisse pice,
et matr, n^{on} nos facti, et inservientia fuisse: o^r
et mihi schwendi in qua figura habent p^{ro}ta
matre dixa scidere, q^{uod} fuisse in ordine ad a-
pparendum ignoramus expositi, in q^{uo} deo pice de-
bet etiam venire. Adeo qd ista res sunt et
homo sit p^{ro} pice dixisse spicilem nomine maius, et primus,
et in hemisphaerio in spacie ultima: q^{uod} similius.

Articulus 44
¶ *De aliis dicens. Sit pax pice.*
¶ *Et apparet p^{ro} pice his, q^{uod} mequar 2us matre cap*3us**
quatuor 3us q^{uod} ann. lib. quatuor 2us n° 73 p^{ro} pice
Exime vobis, et illi apud eundem. Q^{uod} o^r dicit
Si cuiuslibet viri spectat, et cognitio rerum ut sit,
q^{uod} p^{ro} pice dicitur, et dicitur cognitio mundi, et ignis, et
*Iudas dicit, ostendens lucum ignis, et illum ex-
mortuum, operacionem et glorificationem. Et inde*
*admonit, pax pice est. Et hoc est q^{uod} pice, et pri-
mus cap*3us* et. Confirmatio morale in intellectu*
nominis pice, etiam auctoritate, q^{uod} eorum eorum
*admodum. Et in eis pars pice: q^{uod} ista calo-
rente, et in die erit primus pice, etiam auctoritate, q^{uod}*
eorum eorum ad dicitur. Q^{uod} tunc est q^{uod} dicitur
in libro de aliis pice in ratione, et rasatione.
¶ *Et aliis artis 4us tropicorum cap*12us* dicitur*
ut auctor auctor sit. In hoc tractari, et dixisse nobis

18

à p̄fici n̄ rem. Excludere: q̄ est. Et p̄fici faciunt
ibi p̄ficiam scute & metas, & dñ in ista sua faci-
cione, & h̄q & l̄da utitur, qm dicimus n̄ eē sicut
in mō copico. P̄fici p̄fici agit & gravissimis
rebus, et maximis momentis. D̄ l̄da h̄lē h̄t, & agit
eēb̄ levissimis; q̄. Et n̄ iij origo ait ut
q̄ a dīa exigitur & speratur, & n̄ nobilitati.

B. 2° p̄fici agit p̄ se. dīa n̄ p̄ se. sicut.
q̄ dīa n̄ eē pars p̄fici. Et dīt. aij. p̄fici agit p̄
se & p̄ seum speculatum, s̄c, t̄m p̄m p̄ficiam,
q̄j atq; nam s̄ta moralis eē pars p̄fici, & p̄ se
p̄ se moralis, s̄ sit p̄ficiam; q̄ simili dīcōnō dīa, s̄ sit
pars p̄fici p̄ficiam.

B. 3°, dīa eē instrumentum p̄fici; & instru-
mentum n̄ eē pars eiusdem rei, cuius eē instrumentum
q̄ dīa n̄ eē pars p̄fici. Et 1° q̄ min; manus en-
simul p̄ instrumentum, & pars h̄tis. 2° q̄ mai.
nam dīa n̄ tam eē instrumentum p̄fici, p̄tundet
et facere instrumenta, & mōs dīcōnō ad agricul-
turam. Notabis h̄c q̄ n̄t dīcōnō dīcōnō p̄ se
p̄ p̄fici, q̄ne h̄c vniuit p̄ fīci, & metra, n̄ nō h̄
p̄fici t̄tē, q̄ut h̄c eē cognitio rerum p̄ se cōdit:
unde dīa distinguit à p̄fici, ut pars à t̄tē.

ACUV. SIV

+ dīa dīcōnō n̄t n̄ia p̄ficiam
speculatim.

Ante resūtēnt n̄cōnōm: ex Storio L dīcōnō
p̄fici 1°, agricolum p̄ficiam eē itam, qd̄ dīcōnō
ad opus, q̄ eē ralem cognitum, & ita p̄ p̄ficiūtūm,
ut ex n̄ dīa p̄tēt p̄tētē imperare cūtē excusatio:
agricolum n̄ speculatum eē itam, qd̄ dīcōnō in cu-
ra s̄tē tempore. Notandum 2° dīa n̄ n̄cōnō
p̄ficiam

pratice, et speculativa ex fine quodlibet genere libere
proponit atque eas operat, et ex fine ingenio suorum
quae intercedunt, non enim spectari debet finis scientie,
sed via finis.

Horandum 3. Si enim pratice et specula-
tione non sumi se ex fine primo, sed ex fine primi-
cipali, scilicet primo, sed non apparet devenit finis:
ex fine prima speculativa primo gaudet iste autem —
Qualem est in coruusbole: ex haec via moralis, que
est pratice, primo gaudet iste autem — virtus esse
plena: uterque illius haec dicitur atri, ut prius
legitur in libro 1. aii, neque propter ultra se extendit,
et ideo est speculatorius: et posterior dicitur, quia non distin-
tit in illo 4. aii, sed se extendit, ad ultimum, nem-
pe ad generisem virtutis, id est pratice. Tertius
autem dicitur finis primo, et ratio remota, Dolosini-
cigalis: unde ratio speculativa summa ex fine pri-
mo, quod est principale: ratio pratice in via prati-
cie, non summa ex fine primo, quod est aliud, sed ex
fine remota, quod est principale, et in quod princi-
pium tenet, et in quo gaudet. Huiusmodi ostendit.
Respondet ad quodcumque via possumus

Si enim aderentem est viaem pratice. Ita p. 1.
C. fin. p. 2. metras cap. 3. quare 2. sectione
4. p. 3. art. 3. n. 26. p. 1. Qui reverentia
2. quatuor 5. p. 1. L. art. 2. 3. sectione 3. n.
126. Pr. via pratice est ita cuius finis prin-
cipalij est praxis, scilicet operatio. Ad ita se refer-
re dicitur: et hoc. In via, quia via via erudi-
tati ad operacionem, reme et administracionem, vita-
rum, et visionum argumentationem et rationem ad:
I. est via pratice. Confirmatur via moralis, que
dirigit vias votus est pratice: et est via, quae levat
aliquem

19

16. i^o sacerdotio operatum alius est id est
expositura, sed divisa ita dividat etiam sui toti, ut
et sacerdotem eius proprieate: q^o sit qd hanc par-
tem erit speculativa. Et maiusq^o proprietas
comitans officium: q^o etiam n^o fit operabilis
n^o erunt et proprietates operabiles. Sed n^o bonum si-
pervacuum propriatum sic speculativum, si directio
ne tendente ad operam. Et ea via ita se habent in
divisio, et semper inter se in ordine ad seriem tuas
diversitatem in partibus. Unde e illius Artis 2° methode
Si pratis aliorum sacerdotum q^o pacto se respon-
saverat, n^o in operantur sacerdotem eam q^o se, q^o certe ope-
re. Ad operationem maiorum diversorum, ratiō et
siderare diversum, et pratiere officium sui toti, et
in partibus propriate.

17. Dicitur autem sacerdotem proprietate
sui artefacti speculativa, ut habeat in speculativa,
enim hoc cognitio est speculativa. Hoc domum
hoc moⁿstrata defendet officio, & facili, aut
difficile corract: — q^o dimidi in alia et sunt aliquae
magis etiam speculativa. Ratiō autem sacerdotis eni^m inde-
bat sua proprietate in operam. Quum p̄nem
sequeretur q^o et partis. Ad expositum et arguere
nunca Respondeo. Nam exanimem ei praelatam
nam impliū ostendendi doceum, ut a proprio
defendat, et dicitur tunc: id enim est homini-
te domum sic factam a frigore defendere,
et n^o facile mutuam; atq^o defendere domum
ita et ita facienda, ut a frigore defendat, et sit
stabilit^o; q^o q^o propria.

18. Propterea illa cognitio supradictio-
num iam factam: q^o n^o est pratica. A p^o gām
q^o et talis cognitio est in ordine ad immensitudinem
aliquam

errorem, et nunc ad hunc est oratio: Et nunc quod
pertinet ad arquitecturam. Post: in istis arti-
bus est macanicius datus aliquis cognitus specu-
latum, minimum illud, quod cognoscit maius, et quod
opus facilius est ut paret in arte sanitatis
et hygiens cognitibus suam manum, idem
obirent et liberae. Rerum cognitorum, ratiociniorum et con-
siderationis artes non sunt suam manum, sed ex mai-
oriam partem efficiunt opus, et ideo cognitio, gen-
tium etiam, erit speculativa: at vero liberae sha-
beat ratione materie alicuius ita, quod diversitate et
varietate, et ratione cognitorum et liberae. Si ergo
cognitio speculativa in ea intermixta.

¶ 2. Liberae rident alios alicuius
se factos, ut iam factos, alteriusmodi esse in hinc
modo, et diverso respectu ut facta est specula-
tiva: quod libra fuit alios alicuius cognitivis.
Nam, ideo sive visus ludicris: in ideo est specu-
lativa, quod visus est rerum existente facta, ut
facta, quod est. Si oblitus maius, libra rident ali-
ios deinceps a se factis vel factis in ordine ad illo-
rum impenetracionem, sive indecent, et incon-
cilie ad alias alicuius similes facientes et
iam factis regularios, si et rident illas ut
ad factos libri sistentes nec alterius pergen-
tio ad opus, quod maius: et ridentem non ad errorum
imperceptibilem, et ad negligenter factis alicuius
similes, ad prasim spectat. Libra visus ideo
est speculativa, quod rident in primis template
rerum existendum, ut taliter.

In 12. quod dicitur sacerdotum a deo factum,
ut factum dicitur ibi duplex cognitio, et cum una ex-
cit ad immunditudinem, sed alia remittit alicui deli-
genciam; altera vero tendit in animum factum, ut
factum, quod ad alios ordinat. q[uod] sicut hoc 2^a mo-
nitione est speculatoria. Et talis cognitio si datur, non
negari potest, non pertinere ad hanc, sed ad aliam
cognitionem, et notidiam experimentalem. Ratio que-
re, quae de animis libet sensus rendere in ostium mo-
tus sub uno habet ipsius anima, quod illa cognoscit
habet, nam ostium proprie dicitur ab originalitate parti-
bus, illa vero non tenet sub haec originalitate,
neque curat, quod ostium sit deinde istole, ne pin-
xit, dat talis 2^a cognitio, non pertinet ad diuinam.

Ob. 3°. hoc principia - dicitur enim, dicitur
et nullo- habent a deo 3° a 4° tunc pendent tota
vita nostra, et in illorum cognitio est speculatoria, quod est
per minus quam annos arborum ad nullam ostendit.
Et sic in primis existens fabri opere, quod a ex illis principiis
derigitur, ita ad suam fabri operacionem. Et uniuersi-
tates in ordine ad illas. Et modo diversiori.
Imo hoc patet etiam, quod si vita uis illas pm-
pedit in illis principiis, quod illorum cognitio non ten-
dit ad eos, et ad modum diversiori?

Vix inde haec cognitio est speculatoria.
Et hoc est et finitum. Recurrendo - qui latuera-
tet suis spatio - recte in entificatione operari.
Vult. Et non anima, quae tales operari docent
minim faciendo et loquendo, ut explicant regem fini-
tum, et est minime abscondendo quia ut operari
potest et non spacio, aut tandem vita sive operari
comitata, ut ~~hunc~~ etiam identificetur id est. illa in cogni-
tione non veritatem, sed duplo speculatoria, de ceteris fratribus

102
talium, & talis disponendis ad recte disservandum
et sic explicatae tales cognitioi eis diligenter perifero
ad hanc operam generum mortalium speciem, quae ex-
plicit eorum, & munus inferenti, eis idem in uno
3°, quae sit idem inter se.

Postea siquid circa cognitio et pratica ex-
co, quod ex illis modicis diversis ad hanc operam op-
erem, disponenda omnia, est eis abstrahendum, eis
cognitio et nutritio faciliata erit pratica. Re-
pondeo namque regiam quae cognitio ex illa et in multis
potest utique imperata operis et exercitiorum. 29°
cognitio et nutritio non sit talis, ut ex ni-
cet utique potest utique innaturare potest nutritio ex nu-
tricio et exercitio, et potest nutritio non sit
utique imperio utique finis est ad talis cognitio
et nutritio non sit pratica. cognitio hoc dicit
ra Ptolemy, ut ex utilitatem potest utique impera-
re et exercitiorum utilem in doce fratre est.

30°. vita autem efficiere suum otium
ut sit omnia, quod non efficiunt ista principia-
lia est, sicut et res. 31° in istorum ne-
cessaria. Et nam min. statim enim est, ut sic gra-
tia, et fortitudo illa efficiere, efficiere poti-
uisse in quo aliogo est, et aliogo est hinc hinc
nisi. Hoc hinc sat ista cognitio - et mostratio
generat uicinum - et spuillatio, et in porti-
net ad otium. 32°. otia non sunt uite pra-
terea. Et nam min. quoniam tali cognitio diligenter
et otia ad frumenta uolum. Quoniam admodum cognitio
figura infabre ostendit ad otium.

33°. otia autem utique a spuillio, et uita
cessari et autem utique. 34°. et uita pratica. Ad effi-
cientiam. otia autem utique et genitio in sui otio

Dominis; rū alterius dīc ita docent q̄ mō talis
spatā fui nō sit, nō māni. n̄ c̄ regnāt
q̄ unū aū ita sit p̄fatis rū alterius, q̄ di-
rigit. Datē in hoc t̄to - oī at mōntē s̄re-
tiblē, p̄t̄s ē dē radie. q̄ p̄t̄ e resiliē -
q̄ iudicāt̄ in ordine ad h̄mūt̄ s̄t̄am ē sp̄ctio.
ut m̄ ē mīz iudicēt̄ in Davii dīct̄s a dīb;
s̄ p̄t̄s. Vnde i. ita alīḡt̄s dīxit reī q̄m
ita ē sp̄ctadom; n̄t̄ intellexit ē sp̄ctadom
rū sui t̄ti, q̄n̄t̄t̄ ē mīz rū alīvīt̄ dicāmī-
nis p̄t̄ ē p̄t̄s. Et i. ḡt̄s dīgnit̄t̄ s̄t̄am p̄t̄
p̄t̄lāt̄m p̄ extēt̄m, intellexit extēt̄m
mīz aū ad alīvīt̄, q̄ dirigit.

Ob G.: Sūciā sp̄ctacūa et chūm tho-
mā restoluit mūt̄ s̄t̄am, cīus nāmī, p̄t̄ ē exp̄-
cāndo. prāria uō illā p̄t̄t̄, dīgnit̄t̄. Ad dīm
restoluit s̄t̄am s̄t̄am, h̄mē mōt̄ dīserent̄, q̄ re-
p̄cīpīt̄ līsē lībī, p̄m t̄p̄cīt̄ analītī, et re-
sūbīt̄t̄, eo qd̄ in illā restoluit illā in suā p̄t̄
et p̄nūpīz q̄ ē sp̄ctacūa. Dīmāt̄ uō illā
restoluit n̄t̄ s̄t̄at̄ in illā. D̄ ut alterius p̄t̄-
dīcāt̄ ad bē s̄t̄am sp̄cēnd̄m.

De t̄t̄o Quād̄
P̄t̄m mīz aū rīvē aū ē frāt̄, aut māteriale.
māt̄ ē q̄ alīḡt̄s māt̄ t̄t̄ frāt̄; frāt̄ ē mō at-
tingēt̄t̄ s̄t̄am māt̄. Rem exp̄līt̄ in dīcōt̄ rīvē
h̄mōpīz; cīus s̄t̄am māt̄ ē rōny. Et s̄t̄am
frāt̄ ē audiōlīt̄, rāt̄ mīz alīḡt̄s rōny a
p̄t̄m audiōlīt̄.

Ob p̄t̄m māt̄ q̄mūt̄s ē in corāle seu ad-
oīt̄m; Et in p̄t̄iale, s̄e in ad oīt̄m. Ad oī-
t̄m s̄t̄am s̄t̄am, d̄ q̄ agit ~~p̄t̄~~. In ad oī-

32

q̄tum s̄t sp̄fendit partem illorum q̄s a
vita vautanti, q̄ ut eis in vita sua tenu-
d̄ ē st̄tum male ad aḡtum r̄i met̄hae. Dan-
ciāle ē eis eratūm r̄i cuiusdm̄ met̄hae. Di-
vidit n̄rūlūm st̄tūm p̄niciāle ī st̄tūm p̄n-
cipiale, et minū p̄ncipiale: p̄n ap̄le
ē p̄ncipia st̄tūm p̄n, et coelūm v̄i fīc̄z.
monū p̄n yonē, ē clementūm r̄i cuiusdm̄ pīc̄z.
Item dīvidit st̄tūm male ī th̄am ad rega-
rii, attributūi, et ī st̄tūm dīvidit: lūm dī
in q̄ oēs aīs vīc̄e surpānti: 2m ē illud, ad cu-
iūḡ exaltām cognitōm tamq̄ ad ultimū finē
ordinānd̄ oēs alītē cognitōi cuiusdm̄ vīc̄e. St̄tūm
attributū ē illud, cuius cognitō ad ultimū
ad ordinātiōnū. Prīmo dīvidit st̄tūm ma-
le ī animariūm s̄e p̄ se, et ī secundūm
s̄e p̄ dīvidit: 1m ē illud, et q̄ vīc̄e p̄ se, et pri-
mārio vautat, q̄lē ē ens rāte r̄i cuiusdm̄ met̄hae: secun-
dūm ē illud. Si agit vīc̄e rāti alterius
et velut occasionāt, ut ē ens rāti r̄i cuiusdm̄
met̄hae. T̄to p̄positū ingrīmū si q̄dnam sit st̄tūm
male ad aḡtūm dīc̄e. Et q̄a dīc̄e h̄ec n̄tūlo q̄m
plurīmā p̄ficiūmūla dīc̄e, illa p̄ se quen-
te articulūz rephrāmū ut exp̄dīm̄ p̄ateat, q̄d-
nam sit ad aḡtūm st̄tūm dīc̄e.

Actus 14

¶ 10. Et s̄nt st̄tūm male dīc̄e?
¶ negative s̄ p̄ Paris in met̄ha disp̄ a. Actū
q̄a n̄o 27 p̄ Sui. in hyḡa strumentaz̄ p̄nitorū
n̄o 10 p̄ S. disp̄ a. Actū 1. q̄a 30, dīc̄e C̄p̄
articulū 2. p̄. 1. q̄a uices si dīderent ut t̄nd̄ p̄arent
ad met̄ham, si ut q̄tates p̄mento ad locam. Si ut
t̄nd̄ oīs p̄mēto ad animariūm, si ut n̄tūlo
notas ad

n° 1° sonus sonus si ut sonoris orationis ad resonam.
 Si tandem sacerdotes ut significativa scriptum p̄ficerent
 ad grammat. & nullam aliam ratione sententia
 p̄cederet. q̄ nullo modo p̄tinent ad rhythmum. q̄
 2° q̄d dñs est recte scriptura, & m̄ nullus diversus
 scriptura p̄ficerat ad sonum vocis. q̄d itē & matr̄
 huiusmodi r̄as n̄ spectabunt ad sonum vocis. Pr̄ 3° q̄d
 si uoces sit ostium vocis ex eo q̄d illis utibz, et
 erunt sonum fīc, metrōc, th̄tēc, q̄d et uocis
 uocis.

Ob. 1° dñs agit & uocibz, & t̄ cōmūnū
 cōficiet ramine, & herba, & arāngiū, & abhōdū, &
 in uocis agit & ostium significativa scripti am exanimis
 tū. q̄d uoces erunt ostium materie vocis. q̄d dñs agit
 & uocibz prōmerito, & p̄ce q̄d. vno, & uocibz vox
 ari, & agit in qua m̄, & p̄tē & uocibz, q̄d tē p̄tē
 dari & dñs, q̄n uoces uoces in ostium. & metrū, q̄d
 potē & significativa scriptura, q̄n uocis uocis. Agit & ostium
 dñs, & p̄tē uocibz agit & dñs, & p̄tē & uocis
 uocis & uocibz, q̄d tē & signata scriptum, q̄d tē
 & ostium.

Ob. 2° dñs agit & ostium ex uocis alijs
 iunctum manifestaret, n̄o uoces manifestaret ea, p̄tē
 se agnoscere: q̄d etiā. q̄d sit min. uoces manifestaret
 ignota grammatica, do logia, n̄o min. q̄d sit
 p̄tē, & p̄tē & ostium in ostium, id in gram-
 matica cum ad grammam spectant. ministerio recte
 uocis q̄d ista significativa, ut manifestaret, scripta, sy-
 ntimus in sub directione grammatis, n̄ sub direc-
 tione logia.

Interes q̄d ad grammam p̄ficeret n̄re dñs
 ista uocis, & h̄c uoces & illas significativa
 p̄ficerent uoces. q̄d hoc est illud: q̄d est. & possit mani-

52

principit nire grammatis, do. ^q q̄d n̄ mān̄: n̄
cū redere radem & p̄ia sita p̄ia & sicut p̄-
ce ad grammam spectat. Et secundo p̄ig ab h̄u-
re itadem, q̄a n̄ grammā p̄ā p̄āt n̄ire, cū
redere & ab h̄u, q̄a p̄ uocē p̄ā n̄fōrā, uocē
ē in h̄o r̄otnīp̄e Dēu, q̄ uocē p̄ā fōrā
q̄ n̄fōde s̄ig n̄fōrum ih̄u, ad h̄u ē h̄o p̄ā
ad ethiam.

Dicas dīa dīuidit nūm p̄osīvīs in
uocālēm, & mentālēm: q̄o tr̄is uocālēs: i. uocē ad
līam p̄osīvē. R̄espondet p̄. Inī talēm dīuisi-
vēm ē tam imp̄rēm, q̄m si h̄o dīuidit in
twēm p̄ictum, & nūm. R̄espondet n̄ 2.
dīam dīuidit nūm in mentālēm, & uocālēm, q̄m
q̄ nūm exp̄līcāre mentālēm nēcessē.

Q̄ 3. uocē p̄artīcipāt artificiūm
in uocālē dīiūrātūm & uocālē fōntib̄; ut
aū est tēmū uocālēs & dīiūrātūf̄ eūp̄ rādē &
uocālētūm: at aū in tēmū. N̄ aū extērnū p̄u-
deonīs, dīiūrātūs, & ad h̄u p̄intē: &
ēt uocē extērnū ad līam p̄inebūt. Aḡ
līam, n̄i. cōsiderātūm ē, q̄a aū extērnū p̄udeonīs,
& offīcī aū extērnū uocē ē ad p̄udeonīam p̄-
tinet: at n̄o uocē extērnū līam & p̄i. r̄apārām, &
m̄ r̄ym ex r̄ibātōrūm uōtētēm s̄ignātūm
uocēb̄ & p̄ātūtātūm & s̄entit̄ eār̄ ētētēm
līam. & p̄tētēm p̄tētēm & s̄entit̄ eār̄ ētētēm
līam, s̄entit̄ ētētēm & p̄tētēm & s̄entit̄ ētētēm
līam. dīa uocē līam s̄entit̄. & c̄ ētētēm
p̄tētēm & verbō intēnū, n̄ dī ab extērnū. S̄ignātū
līam & s̄entit̄ uocē ētētēm mātē dīam,
intēgēndē & uocē intēnū q̄tē s̄ignātū

in via et exercitiis. Cuiusmodi sunt intelliguntur
et Diophantus.

ANSWER 24

Hec vero hoc sit detrum male dicere
negatim: p. t. 2° methae cap. 3° q. 6. scilicet cui
quidem istato p. 378 p. anni in 1700. d. 20. n. 14. p.
se uero dico p. 170. 553. p. 170. Canticum. L. d. 20. 2° tertio
20. n. 14. p. alio. Et quod dicitur 108 agit et ceteris
figuris in modo ad significando illis, et ostendendo, et uocando,
et docendo est, quod si entia rationis: p. 170. Confina-
ti quo di nulla parenti entia rationis, ut plures
existimarent, ad hunc daretur eadem dicitur, et ostendendo
agere et rectificare et ostendere quod mox et modis genita-
re uirum, et illius datus probabilitate operis modum.

Contra uerum sententiam tenet Ducus L. in
p. 170. sed etiam, p. R. 170. et alii apud sensum.
L. supra uicium. p. 99. dicit 1°. dicitur agit et cetera
rationis, sicut est et entia rationis sive condit ab illa
sive recte: p. 170. detrum male. Dicitur autem agere
et finit mens rationis, illud q. dicitur in suis p. 170.
Et inde agere et universalia assertione, et obliquitate,
quod est entia rationis. p. 170. Et h. 170. autem dicit
agere et entia rationis p. 170. p. 170. n. 14. p. 170. p. 170.
accidens, p. 170. autem: in 1700. q. 6. agit et entia rationis, in
opere agit et rectificare probabilitate ostendit p. 170. et
rationis, alio dicamus, qd est neque debet sint detrum
male. Atque p. 170. componit et illius agit. A p. 170.
tamen applicatione et eadem dico. Deinde dicitur gene-
rat spissam nec entia rationis, q. 170. p. 170. facta: n. 170.
fingit illius quod abstrahit utile. Non exponit
dicitur vix n. cognito rationi, et tristis n. cognita peta-
rate: qd agit dicitur ac signando rationis uicem,
et ostendendo utile in modo ad illas; ac dimittendo

25

illam etem spacioem utrumque fuit deorum uite.
¶ 62°: dicitur agit et receptio natum
propter nam ut sit si quidam qualiter spectare ad
ficam: q^o agit et illis sumptuus patris, subinde, et
pro rati: q^o ut. Et dicitur agere et receptio rati:
ut sit qualiter spectante ad filiam, id manu, et sub
inde manu, et nunc aliud est, quoniam ipsa matre, et ma-
tri utramque, maioris, minoris, et filij. ¶ 63° quod si dicitur
agat et receptio rati: in omni propositum,
cum in silentio, dicitur in illa modo est rati:
rati: nam dicitur patris est rati: ordinatio maioris
minoris, et vox.

¶ 64° dicitur sacerdotem de portuem intri-
spectatum, et subiectum. alioquin hoc significatio - prius
est hoc fuit identitas: et illud erit illa ex parte
alioquin fuit factum: id est rati: distinctio, et rati:
unio, et si est rati: maior: q^o dicitur pro se, et pro agit
dicitur maior: Et q^o minor: quia in rati: distinctio
et rati: unio rem in adequate, q^o distinctio
patris in rati: fundamentatu, et generis patris
et cognitio et nominante etiam dictatur:
ad cum munus, q^o pugia et nominati patris
uisus a viriis, unde non est necesse, quod ibi
interveneriat in rati:.

¶ 65° contrarium eadem modo
se dicitur: id dicitur agit et diffide rati: q^o est
et fructu, et et fructu rati: q^o dicitur non agere
et diffide ut vix, id est fructu ea, quia et fructu ex-
ponit nam et fructu: hinc alio est fructu non op-
erari et fructu: rati: id est fructu mala.

¶ 66° Atque ab metra texto 5° et
diximus opusculo 46, et videlicet dicitur
agere de esse

L'inte raoij, o'ctt. Z'artem, et D' th' 15' ne-
re d'iam ager et une raoij, n' p'nt r'ndit
o' ente p'ito, D' p'ut'om e' ai' f'ad'm a' raoe, l'en-
t'm: itay i' t'iu'r rao, d'sepp's in hor sensu po-
unt d'ci' entra raoij, n' g'mon f'itam, so a' raoe
f'outa. S'nt entra raoij n' p'gnent ad aliam
r'iam: go' p'gnent ad d'iam. A' ens raoj ab'e-
lute p'riu'e ad met'iam; nam dum agit & co-
ze u' d'c'rate, i' d'c'rate agit & ente p'ito.
D'ni ab'solute, ga' p'or d'ni q' negoc'j, & p'riuoc'j
formaxum, Stan'kliam p'roneant ad p'iam.
& relac'j Dei ad u'c'rate ad eth'iam p'uent.

Argu' 3'ur
A' re' signif'ca' & rep'os Mit
S'v'm male & d'ic.

A' negative: D'ni pronen'ia 2' puncto q' n'
19. q' p' d'ri 2' n' 5', et alius, q'g' n'v'rit p'
P'. L' p'ime utatu n' 4' p'. D' 1' o' d'ia d'
ars d'per'end'i, D' ars d'per'end'i n' rep'os i' re'p'os
6'j, D' i' 10' d'cept'v'j: q' d'ia n' agit & d'cept'v'
b'ys. D' 1' go' d'ia n' curas un' d'ct'ys, sit i' ma-
fia & met'ia; D' m' q' d' re'nd'anc' in Barba-
ra, & D'arie: q' p' h'c' & t'co re'. I'f'mal'g' a'
d'st'y i' et c'ompl'g' d'ire u'c' d'li'os n' v'c'li'-
catus, ut s'cond' d'iam n' curare & t'co re'-
pt'rum, D' m' q' d'cept'v' fr'les, sup' p'sio'ns int'
ut'ys, & part'ul'ares, a' fr'z, & neg'ru'c' et'

O'pos'itam senten'ium tenent alioz
q' p' Lin'io i' h'g' t'atatu 1' cap, & q' p' q'
D' 1' q' p' pl'um'na t'ata d'ia, q' e' n' u'c'lit',
n' d'cept'v' b'oc't'v'is, & r'c'v' rep'rentati p'
d'cept'v' fr'les: q' d'ia agit & r'c'v' t'co d'cept'v'
b'j' t'cc'c'v'is. D' a'ys q' d'ia u'bit & p'dem

coincidente & hoc definito: tradit et quij solita-
rit et suis spicis, et spiem in finibus: atq
par non posse recire super hunc factum: quod
nario agunt deus, et illi agit alio. Et
nisi amis: ad probacionem regni nosteri; quia precepit
Ella potest traducatur a deo, ut respici-
ent regnum fratres et facient sum turum:
super alios, et regnum regni spiritus ita se
adcent ferre, ut alios, et definitum coincident.
regnum quod ita se ferre dit ut quij spiritus
spiritus: regnum spiritus ita est se ferre det
ut spiritus et unus in diversis spiritus: sed aut
regnum fratres respicit, et non fratres nos.

Ob. 2°: dixi nam sit radix quae ostenditur dicit
in mia probabilitate: quod et illam sederat, et non in reg-
num fratres. A nro enim non est in dixa tradit radix
quoniam regnum se ferre facit in mia probabilitate. Ob. 3°
super fratres sit in imagine dictionem, et estiati. E-
ficiunt ab eo fratres: quod non posse sederari, et dixi:
a deo, quoniam et sacerdotis, et leviganti ipsa terra.
A nro dico: et ratiō est quia terra non sederat spiritus
fratres secundum suam generationem, et dixi: est illi
eo sederant a fratre: a deo, et illi sederat in gen-
erationem, et generationem, et quod sit ille, et portavisse
aut est ut sit afflatus aut negatus: ut ostendat ex la-
tore ut libet his regnum fratres locum utilem
affidam, non te reveris. Unde quoniam spiritus sint im-
magines fratrum, et illi regnante dicitur
et coincident et ad regnum: cuius et cognitio est illius quoniam
regnum fratres et fratres: nam et eius nobis quod est fratrum
spiritus, coincident fratres: Deo enim motore, et in Deum
est fratrum mater spiritus: et est ut regnum fratres coepit eis
mutari fratres: et ea haec non erunt fratrum matre dixa:

regitur en ulterius qd p se sive sudore, qd n tota repon-
dm formalium rū dñæ.

25

Q. 4. 2. fia agit immediate & poterat est tu-
do, ut sudor in hanc leprosa pax e ho, in q immediate
representari possit ut sudorem, ho ut sudorem.
Qd posse, et iustorum sit res. q agit & retinet. Et
dicitur ut docere in q. Ordinatio eccl illius, qd af-
fati; e sudorem q Subtilis in Ordinatio, qd ho haec
regula apostoli suum, aut illi max pavidens e ad di-
cam locutionem, qm paret ille si hoc dho
ho e ad morte. Sit hoc paret in qm rado ho ista,
qm uerit in q. Ordinatio citare tene q, et anima
n uo rado me, rado cuius ad metheam fructat.

Q. 5. ho e munus e riverare ueritatem
e fallitatem pectorum ales uenitas, et fuit sent
pe ex p. o. Et ho e pte, e immediate sudore
q pax pectoris, Et n m. Et hys main:
munus ho e uiderare ueritatem, e fallitatem
pectorum m. id, q uerity, e fallitatem aliunt in recto
Et de mai, sm id, qd alunt in recto, n m. ueritatem,
e fallitatem sicut fuit in simplicitate, Et primitate carnis
e fato: unde dicit in recto coniocoem, et m. hanc pax e
intervalla iussi cognoscit, ab ea q. in ueritatem dicit nō in
sua pectora. Et sm hanc pax e extrinseca carnis. Si
cibus qd munus pectorum ho sit riverare ueritatem,
e fallitatem pectorum, qd ho dicit in recto, n
cepit fatus. n m id, qd dicit in recto, et tota: nō
hunc ultimum e, qd ho in m agit e ueritatem, e
t. fuitate pectorum, in opere in seruient ad hoc
dios sicut ueritas ad recte resuendim in hanc. Et
figura: fallita ne in errorem induat, nō induit eos
sicut, opere in fato in seruient, n uo recte operi facilius.

A. V. V. 4

~~25~~ Duxit et pax patet eē totum male
dixit

Plan sententiam tenet p̄ s̄ in metha dīg
et actio t̄o p̄ fōrū et metha vñ 30 quare in
sentio s̄ q̄ h̄ fōrū dīg et actio s̄ vñ subfōrū
s̄ q̄ fōrū vñ vñ vñ seunda pñnto n̄ 17 p̄ fōrū
dīg 20 n̄ 33 et p̄ s̄ L dīg 22 n̄ 32. Dīg i
autoritate p̄t̄, q̄ fōrū modis vñlla argumentan-
di uti vñllo n̄ p̄ p̄t̄ placit p̄t̄ entit h̄im se
agere et vñllo interno se et sursum. Dīg mōr,
q̄a tñm munis dīg e p̄fere illa, et arguere,
in vñllo ad q̄d lñvñt, al dñfinit, dñ lñvñt, dñfõr,
illa, et argumentare. Et aui dīg q̄o aui illa se
p̄fere fōrū fōrū et in vñllo totum male. Contra
q̄a p̄fere fōrū attingunt à dñvñ ræve dñrigit
p̄t̄ q̄o e dīg totum male dñ totum male e h̄i
fōrū dñ actio in male dñ fōrū q̄o et. Qd n̄ h̄i
p̄fere fōrū sint ad regim aui dñvñ, dñ patet ex di-
cty q̄ refutatio aliarum sententiarum, et ex-
sideris magis invadit.

Dīg vñllo in hac re dñvñ, an totum male
h̄i p̄fendat res vñs operaver illa, ad p̄fendit et,
indivñm, et discursum. Et respondet auct̄. qd indivñm
et discursum, p̄t̄ fācile. qd h̄i dolet hñdere, hñdere,
et argumentari. Et dīg, et dñs si aui iustificari, argu-
mentari e dñvñ p̄t̄ ille dñvñ operare illa p̄fendit
in totum male dñvñ.

Qd ad defensionem, fījora e mouentis
q̄o, defensio e dñrigit ille à h̄i et vñllo illa
p̄fendit. qd p̄fendit in fōrū male illa. Pr̄ auct̄, qd exco u-
tensil e dñrigit ille à dñvñ, qd h̄i dolet dñ p̄t̄ fōrū
enam dñfōrū fōrū inicere dñfācere, et discutere. qd dñfōrū
fōrū, h̄i o alterius, dñ et dñret dñ vñllo vñllo s̄ invadit